

Formanden (Berg): Det er tredje Gang, det ærede Medlem begjærer Ordet. Jeg antager ikke, at Nogen har Noget imod, at det ærede Medlem faar det (Ophold). Det ærede Medlem har Ordet.

Golds: Jeg skal lige overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Vedreborg) bemærke, at det er mig ganske uforstaaeligt, at man ikke skulde kunne komme til et Forlig, fordi man ikke kan blive enig om Anerkjendelsen af visse statsretlige Theorier. Jeg har ganske vist ikke tænkt mig, at man ikke skulde kunne komme ud af en saa stor Konflikt, fordi det ikke er nulligt at komme overens om saadanne Sætninger i almindelige Udtryk, men jeg havde tænkt mig, at det kunde gaa saaledes til, naar man virkelig vilde Forlig, at man forhandlede saaledes, at man kom ud over den provisoriske Tilstand, saa at der for næste Aar blev en Finantsloov, og at de Provisorier, som der ikke var Brug for, bleve bragte ud af Verden, og de, som maatte have blivende Værd, bleve stadsfæstede, og saa mener jeg, vilde alle Partier og alle Parter være saa belærte af det Passerede, at man ikke behøvede at opstille statsretlige Theorier, men kunde gjøre sig Haab om for Fremtiden at kunne blive indenfor regelmæssige Tilstande. Anden Vej har jeg ikke tænkt mig mulig.

Wagner: Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at det, som jeg hørte, hørte jeg. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds jagde, at han ikke nærede Interesse for Forsvarssagen. Maaske er det en Mangel paa Erfaring hos mig, at jeg ikke veed, at han kan sige Et og mene et Andet, men det vil jeg maaske lære efterhaanden. Jeg vil kun fastslaa, at det ærede Medlem sagde, at han ikke nærede Interesse for Forsvarssagen, ikke Kjøbenhavns Befæstning og forskellige andre Ting. Nu har jeg igjen hørt en nærmere Forklaring paa, at det radikale Høire har seiret i Landet. Ved at kaste Blikket ud over denne Sal seer jeg imidlertid noget ganske Andet. Paa Vers f. Ex. har en saa moderat Højremand seiret, at det ærede Medlem, der er valgt, har opnaaet at blive rost af det ærede Medlem fra Aarhus (Pisingel) og det tror jeg dog vil sige Noget.

N. Andersen (Odense Amts 2den Valgkreds): Jeg nærer aldeles ingen Tvivl om, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds har den allerbedste Villie til at fjerne Ministeriet, og det er da ogsaa

den eneste Forudsætning, under hvilken det ærede Medlem har nogenstømhelt Chance for at føre sin Politikk seirrig igjennem. Dersom det ærede Medlem var i Stand dertil, var i Besiddelse af Magtmidler dertil, kunde jeg forstaa ham, men da det viser sig Aar ud og Aar ind, at de Midler, der hidtil have staaet til hans Raadighed, ikke ere tilstrækkelige til Opnaaelsen af hans Niemed, og han dog gaar frem paa den Oppositionsvei, han er staaet ind paa, opnaar han ikke Andet end vedblivende at holde Folkethinget i den Stilling, som han nu har holdt det i de sidste Aar, eller rettere, saa længe dette Ministerium har siddet. Det ærede Medlem opnaar faktisk ikke Andet end at holde Folkethinget udenfor Indflydelse paa Bevillingerne og de store Afgjørelser, saalænge han ikke kan blive af med Ministeriet. Det forekommer mig, at det er Resultatet af det ærede Medlems Bestræbelser. Naar det ærede Medlem spurgte, om vi erkjendte, at Regjeringen havde Lov til at gjøre, hvad den vil, naar Thingene ikke ere entge, saa siger jeg: Nei, det erkjender jeg ikke, og jeg tror heller ikke, at Regjeringen mener det. Vi vide, at vi have et Ministerium, der er ansvarligt for sine Handlinger, og vil det ærede Medlem have Ansvar gjort gjældende, skal han faae vore Stemmer dertil (Afbrydelse af Holstein-Vedreborg). . . Er det Humbug? Det er dog det eneste grundlovmæssige Middel at gjøre Ansvar gjældende. Der turde være andre Ting, der være bedre til Benaævnelser Humbug end det at bruge de forfatningsmæssige Midler til at faae Ansvar gjort gjældende overfor dem af Regjeringens Handlinger, som man mener ikke ere lovlige, overfor Regjeringens Handlinger, som man mener ikke ere rigtige. Jeg skal ikke komme dybere ind paa det ærede Medlems Udtalelser. Jeg vil kun bede ham erindre, at der i Efteraaret blev offentliggjort en Brevveksling mellem ham og General Kaufmann, og dersom jeg ikke hukker meget feil, skrev han i sit Svar til General Kaufmann, at Grunden til, at man ikke kunde fremme Forsvarssagen for Tiden, var den, at det ikke kunde lade sig gjøre af Partihensyn, at det vilde kompromittere Sagen for Fremtiden, dersom man tog fat paa Sagen nu; men han indlod sig ikke med et eneste Ord paa at forsvare det Standpunkt, at der ikke skulde gjøres Noget ved denne Sag. Naar det ærede Medlem i Løbet af sin sidste Tale jagde, at Ministeriet Frijs var det sidste Ministerium, vi have haft, der forstod at forhandle med Rigsdagen, turde man maaske vende denne Sag om og sige, at det Folkething, som da bestod, var det sidste Folke-